

Att få spela tillsammans med Göteborg Wind Orchestra är något av det finaste jag och mitt band har fått uppleva. Det var aldrig något ”vi och dem”, utan från att vi satte igång snacket om att göra ett samarbete har det bara varit väldigt roligt och verkligen känt som något vi gjorde tillsammans.

Det smärtar mig att en så värdefull kulturbärare som GWO är inte har en säker framtid och det skulle vara en otrolig förlust om de skulle tvingas upphöra med sin verksamhet. Det samarbete vi gjorde var verkligen ett sånt där klassiskt ”över gränserna”-möte, där vi om något skapade en gemensam publik av människor med väldigt skilda musikaliska utgångspunkter.

Att i princip sälja ut Göteborgsoperan på första försöket ser jag som en tydlig indikation på hur gärna publiken vill höra något de inte hört förut. Slarva inte bort det!

Med dagens streaming-konsumtion av musik går vi mot en farlig utveckling där vi vänjs av vid att leta efter ny musik. Vi spelar de spellistor vi brukar göra och föreslås att lyssna på ny musik baserat på det vi gillar. Vi slutar utmanas, utvecklas och bekvämligheten i att allt alltid är tillgängligt gör att vi vänjer oss av vid att vilja leta själva och förlorar relationen till musikens verkliga värde.

Med detta sagt så har vi har inte råd att förlora en orkester som så nyfiket tar sig an musik av alla möjliga slag och som med en enorm musikalitet kan presentera den för nya öron, ung som gammal.

Jag har samarbetat med orkestrar förut, men den värme och gemenskap som GWO utstrålar är något som inte alla har. Jag är väldigt stolt över att ha fått samarbeta Göteborg Wind Orchestra och längtar tills nästa gång.

Förstå vilket trumfkort ni sitter på, Göteborgs Stad!

/ Linnea Henriksson, 2018-10-17

